

Пробудження Істинного Мага Том2

Пролог

За декілька кілометрів від поселення Льодове, яке знаходилось недалеко від кордону, Імперії й країни Трьох Драконів.

Землю країни Трьох Драконів, постійно вкривав сніг, незмінний звичний пейзаж для місцевих.

Хвойні дерева вкривали шари снігу, схиляючи їх до землі, засніжена дорога простягалась на десятки кілометрів, лиш одні сліди пересікали дорого пополам, сліди починались аж від поселення Льодове.

Асгар оглянувся назад, в останній раз не знаючи коли вернеться додому, чи може й зовсім не вернеться, хтозна як життя складеться, й чи він закінчить цю пригоду живим.

Не звичний краєвид сине небо, торкалось стежки й дерев в далі, красота яка зачаровувала кожного, окрім місцевих жителів країни Трьох Драконів.

Асгер накинув капюшон, чорного плаща на голову.

Увесь чорний плащ, обшитий в серединні, шкурою якогось звіра Імперії. Поправивши лук зі стрілами, Асгар підняв сумку з речами яку був упустив в сніг, й рушив уперед, задумуючись про минуле яке він покидав за собою.

Ех Видихнувши Асгер погрузився йдучи вперед в спогади, сумні й веселі, не щастя й щастя, що відбувалось в минулому яке він покидав.

Поселення Льодове відрізнялось не тільки Льодяною стіною, навколо селища, а й його жителями які постійно ворогували, а точніше людей й демонів. Дві сторони однієї медалі, які не спино ворогували.

Люди ненавиділи демонів, не тільки через релігію, ай через те що, всі свої не удачі й не везіння в житті скидали на демонів, й пробували убити їх при першій можливості.

Демони в свою чергу хотіли, мирно й спокійно жити з людьми, але це їм не вдавалось.

Асґера повернули в реальність, звуки рипучого снігу навкруги. Зупинившись Асґер відпустив мішок з речами в сніг, й дістав із-за спини лук зі стрілою, натягнувши тятиву, Асґер оглянувся. Навкруги стало чути чийсь кроки, які не акуратно ступали по снігу, й шум металу розносились навкруги.

— Один, три, сім, десять ні більше?!

Тихо говорив Асґер.

За деревами показався чийсь силует, Асґер повільно відпустив тятиву, стріла летіла в ціль, але рикошетом влетіла у дерево.

І на що я сподівався?! Подумав Асґер натягуючи тятиву, цілячись в силует.

<http://tl.rulate.ru/book/11808/297037>